

Tronfjellposten

Mai 2008 • Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet • Nr. 1 Årg. 11

Tron sett fra Strømmen, Alvdal, 18. april 2008. Foto: BP.

Tronfjellposten er 10 år!

I år er det 10 år siden Tronfjellposten kom ut første gang! Det aller første nummeret kom ut i april 1998 (forsiden gjengitt til venstre), og det første året kom det ut bare tre numre. Senere har det vært regelmessig fire utgivelser i året til støtteabonnenter, som har variert i antall mellom 80 og 120. Det faste bidraget fra disse abonnentene har vært og er den eneste faste inntekten til Stiftelsen. Ved hjelp av disse få midlene, sammen med frivillig, ulønnet arbeidsinnsats, har vi faktisk klart å opprettholde vårt kontor for planlegging, informasjon, korrespondanse etc., om prosjektet Tronfjell Fredsuniversitet.

Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet vil derfor nå benytte anledningen til å **takke** alle Tronfjellpostens abonnenter, og spesielt den "harde kjernen" på ca. 40 trofaste abonnenter som har vært med oss i alle disse ti årene siden starten! Vi vil samtidig også oppfordre alle til å støtte oss videre, for nå endelig skjer det noe i forhold til de lokale myndighetene når det gjelder å kunne etablere seg på Flattron i fremtiden. Dette har tatt ekstraordinær lang tid, men Stiftelsen er avhengig av å ta ett skritt om gangen og i den riktige rekkefølgen. **Så vær med oss videre - det er nå fremover at det skjer!**

Utsyn fra Tronfjell

Av Bjørn Pettersen

(Tidligere publisert i forfatterens faste spalte i kulturavisa Bredablikk)

Intellektualismens pris

Vi lever mer og mer i en menneskelagd verden hvor opprinnelig natur hele tiden må vike plass for såkalt 'menneskelig utvikling', og hvor økonomisk profitt er den viktigste drivkraft. Istedenfor å tilpasse oss naturen og et felles eksistensgrunnlag, lager vi hele tiden et mer og mer kunstig og komplisert samfunn, som krever et større og større ressurskrevende apparat for å opprettholdes. Kjørehastigheten til grådighetens karusell, hvor grov misbruk og blind voldtekt av opprinnelig natur er en del av vår daglige 'velferd' og forlystelse, må hele tiden oppjusteres. Og for å pynte på en hurtig degenererende fasade, finner vi stadig på nye tekniske sminkeuttrykk som for eksempel 'økologi' og 'biologisk mangfold', men bare for å tilpasse de den plutokratiske spillemaskinen av et samfunn vi har valgt å leve i. Vi har lagd en stor maskin å bo i fordi vi også ser på oss selv som maskiner - dvs. at vitenskapen, som er vår selvlagde autoritet og rettesnor, forteller oss at alt som innbefattes av menneskets mentale og åndelige verden - intuisjon, tanker, følelser, osv. - kun er et resultat av kjemiske reaksjoner i vår fysiske hjerne. Paradokset er at i vår evige jakt på kunnskap, med såkalt sivilisasjon og menneskelig velferd som mål, blir samfunnet mer og mer unaturlig og umenneskelig. Mennesket som et universelt sjelsvesen i en uendelig natur, finnes ikke lenger i vår verden.

De enorme kontrastene blir ubehagelig tydelige når vi ser på hvordan en omstreifende buskmannfamilie i Afrikas Kalahariørken lever sitt daglige liv, eller hvordan en santallandsby på slettelandet i Indias frodige Bengal utøver sin samfunnsorden. Disse 'ville', 'primitive', 'usiviliserte hedningene' og 'analfabetene' vet for eksempel ikke hva voldtekt, tyveri, eiendomsfølelse, løgn, stress, depresjon eller selvmord er for noe. De lever sine enkle, fredfulle og harmoniske liv i pakt med natur og medmennesker, lykkelig uvitende om gramatikk, matematikk og kvantemekanikk, og vekst og fall i verdensbørsenes aksjemarkeder.

Alt dette skjer fordi menneskehetens "mainstream" på sin lange ferd gjennom evolusjonen mot fullstendig Selverkjennelse, akkurat nå - gjennom de siste tusener av år med nedtegnet historie - holder på med å utvikle sitt intellekt.

Øst og Vest

Det finnes en interessant gammel historie i den urgamle indiske sanskritlitteraturen som på en meget klar måte belyser forskjellen mellom Østen og Vesten, og det er historien om de to brødrene Brihaspati og Sukracharya. Disse to kunne ikke bli enige om hva som var den riktige måten å finne Sannheten på. Brihaspati mente at Sannheten bare kunne finnes gjennom den indre vei - gjennom kontemplasjon og meditasjon, mens Sukracharya mente at bare gjennom systematisk og objektiv observasjon av alle de ytre fenomenene kunne man finne Sannheten. Begge syntes at den andres tankegang var helt håpløs, og ikke på noen måte kunne de énes. De skilte derfor lag, og Brihaspati flyttet med sin familie opp i Himalaya, mens Sukracharya reiste vestover med sin familie og slo seg ned i de europeiske Alpene. Etterkommerne etter Brihaspatis familie ble 'Østens folk' (dvs. den sør-kaukasoide rase), mens etterkommerne etter Sukracharyas familie ble 'Vestens folk' (dvs. den nord-kaukasoide rase).

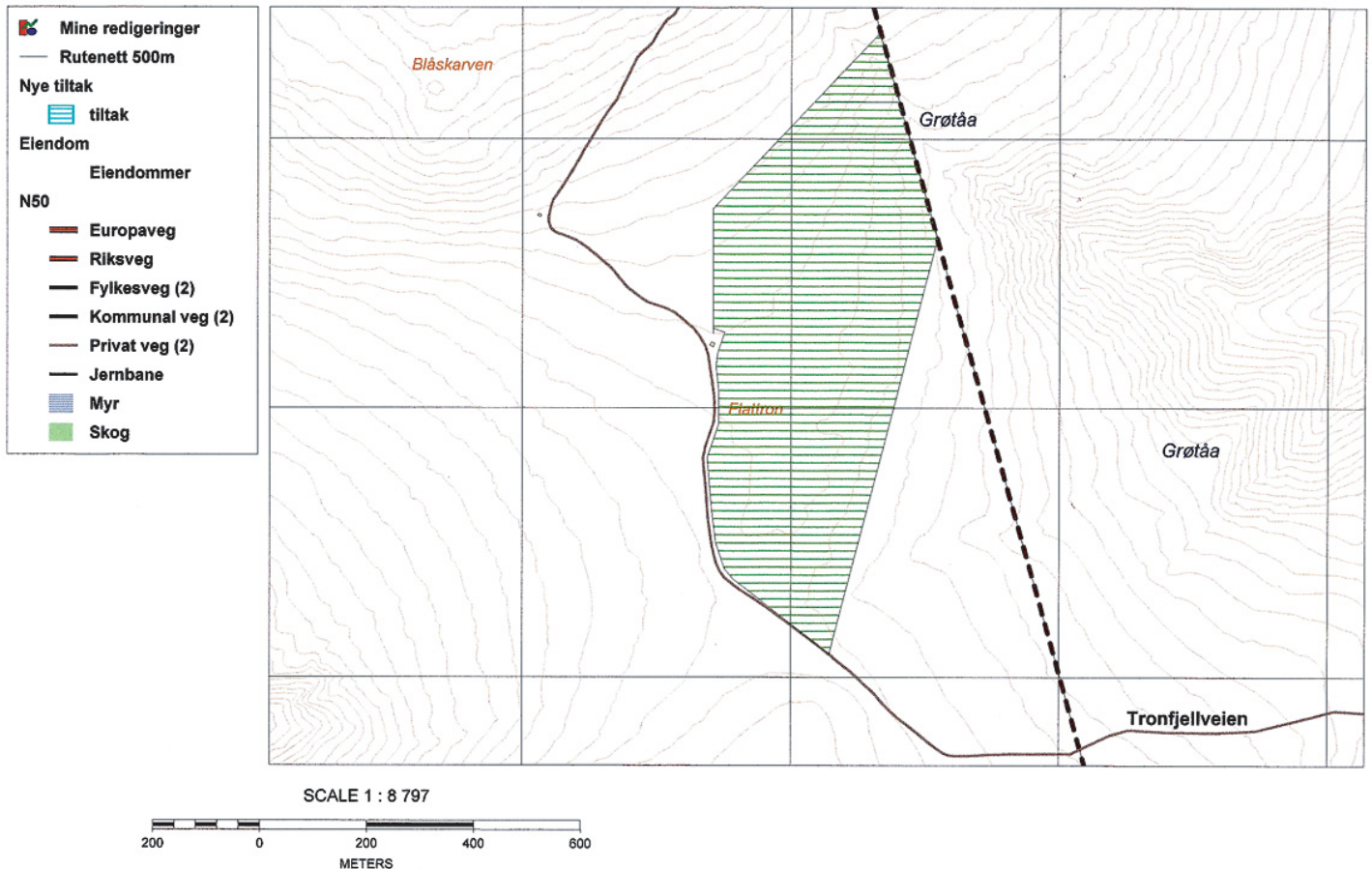
Denne betagende, flere tusen år gamle historien, viser nøyaktig den grunnleggende forskjellen i tankegangen mellom de to hemisfærene. Og alle de vestlige språkene i den indoeuropeiske språkgruppa - latinske, germanske, keltiske og slaviske språkfamilier, gresk, osv. - bekrefter dette, for i disse språkene finnes det ingen ekvivalenter til de mest sentrale begrepene i sanskrit om dypt åndelige emner som for eksempel 'brahman', 'atman', 'dhyana', 'samadhi', 'shanti', 'samsara', 'karman', osv. Dette viser klart at man i den vestlige del av verden rett og slett aldri har tenkt disse tankene.

I all vestlig litteratur og kulturtradisjon brukes de tre begrepene 'sjel', 'sinn' og 'ånd' om hverandre - det er ingen egentlig distinksjon mellom dem. Sammen med uttrykk for 'Gud' er de alle svært vage begreper som ikke gir oss klare idéer om meningen bak. I Østen er dette helt annerledes, der er det krystallklare skiller mellom alle disse begrepene; som for eksempel mellom menneskets sinn og dets atman ('sjel'). Der er mennesket identifisert og kartlagt ned til minste detalj - både fysisk, mentalt og åndelig - for allerede flere tusen år siden. Mens i Vesten er alt som har med naturvitenskap, politikk, organisasjon og økonomi å gjøre høyt utviklet. Alt dette forteller oss om forskjellene i interesse og identifikasjon mellom Østen og Vesten, og bekrefter gyldigheten av den gamle historien fortalt innledningsvis.

Tron sett fra sentrum av Tynset, 17. april 2008. Foto: BP.

KOMMENTARER TIL KOMMUNEPLANEN FOR ALVDAL 2007–2020

Stiftelsens aktuelle tomteområde på Flattron (grønt skravert område på kartet ovenfor). Området grenser til Tronfjellveien i sør og i vest, og til kommunegrensa til Tynset i øst (stiplet linje). Kartet er vedlegg til Stiftelsens kommentarer til kommuneplanen (gjengitt nedenfor).

Vi refererer til møte med planlegger Petter Hermansen på hans kontor den 18. april d.å. hvor han oppfordret Stiftelsen til å kommentere kommunens konkrete forslag til arealbruk i kommuneplanen for Alvdal 2007-2020 (hovedsakelig skisser til nye hytteområder), basert på kommunens hovedstrategi for kommuneplanen og ferdig utarbeidete temakart (syv faktakart over kommunens natur- og kulturgrunnlag), samt at han etterlyste en nærmere konkretisering/avgrensning av Fredsuniversitetets byggetomt på Flattron.

Hovedstrategi / Temakart

Som tidligere fastslått, slutter Stiftelsen seg helt til kommunens hovedstrategi for vern og utbygging i Alvdal fram mot år 2020, hvilket i hovedtrekk verner Alvdal Vestfjell og Alvdal vest for Glåma mot utbygging og tekniske inngrep, mens det tilsvarende åpnes for slik utvikling på Østkjølen og Alvdal øst for Glåma. Stiftelsen vurderer dette som en klok strategi på bakgrunn av følgende forhold:

- Alvdal har et stort ansvar for å ta vare på sin del av Europas siste villreinstamme, som bruker Alvdal Vestfjell både til beiteområder sommer og vinter, og til kalvingsområder om våren. Her møter Alvdal interesser og krav fra verdenssamfunnet.

- Fragmentering av natur på grunn av menneskelige inngrep har vært et økende problem gjennom de siste hundre år over hele Norge. Alvdals mest villmarkspregete og inngrepsfrie naturområder finnes i Alvdal Vestfjell, sammen med de fleste og største særlig viktige viltområder. Det er av avgjørende betydning for bevarelse av natur og biologisk mangfold at disse områdene er mer eller mindre sammenhengende og av en viss størrelse. Bare Alvdal Vestfjell kan oppfylle slike krav i kommunen.

- Også de største arealene av kommunens dyrkamark, samt prioriterte områder for arkeologiske kulturminner, finnes vest for Glåma.

Alvdal øst for Glåma skiller seg naturlig ut som menneskelig utviklingsområde på bakgrunn av alle de syv faktakartene for natur- og kulturgrunnlag i Alvdal kommune. Denne form for såkalt menneskelig utvikling vil alltid gå på bekostning av naturen, men det grep man har tatt i Alvdal kommune mht. hovedstrategien for utbygging fram mot år 2020, er svært fremsynt og konsekvent, og vil tjene alle alvdøler på sikt.

Nye hytteområder

Av denne grunn går Stiftelsen prinsipielt imot de skissene til nye hytteområder som er lagt ut vest for Glåma (3. Gammelsetra-Nyseteråsen, 4. Høstdalen) og mener disse representerer en inkonsekvens i forhold til kommuneplanens hovedstrategi, med økt naturfragmentering som resultat. Spesielt områdene ved Høstsjøen er allerede altfor mye utbygd og skulle aldri i sin tid ha vært lagt til rette for hyttebygging.

Det er denne formen for "forsiktig" og "tilnærmet" "utvikling" som gradvis har ødelagt norsk natur, og som vi nå endelig hadde håpet den geniale hovedstrategien i kommuneplanen ville sette en stopper for. Vi vil derfor sterkt henstille til kommunen om at denne hovedstrategien må respekteres og stå ufravikelig fast.

Når det gjelder tilsvarende nye områder for hyttebygging som er lagt ut øst for Glåma (1. Tronsvangen-Sjulhusvangen, 2. Kveberg), har Stiftelsen ingen kommentarer annet enn at vi mener kommunen bør revurdere plasseringen av de to store hyttefeltene nord for Nysetervegen i det første området (1. Tronsvangen-Sjulhusvangen), i samsvar med de store protestene som er kommet fra berørte grunneiere i dette området.

Fredsuniversitetets byggetomt på Flattron

Prosjektet "Tronfjell Fredsuniversitet" ble første gang fremmet til kommunen fra Stiftelsen ved en "Anmodning om forhåndsinnstilling til Tronfjell Fredsuniversitet" til Alvdal bygningsråd

(Fortsettelse neste side)

Returadresse:

Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet
Shantibu
2560 ALVDAL

Til:**Tronfjellposten - nyhetsbrevet for interesserte i etableringen av Tronfjell Fredsuniversitet**

<i>Utgiver:</i>	Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet	<i>Adresse:</i>	“Shantibu”, 2560 Alvdal
<i>Redaktør:</i>	Bjørn Pettersen (Stiftelsens styreformann)	<i>Telefon:</i>	62 11 36 91
<i>Utkommer:</i>	Kvartalvis; fire ganger i året	<i>E-post:</i>	shanti@tronuni.org
<i>Utgaver:</i>	Norsk og engelsk	<i>Internett:</i>	www.tronuni.org
<i>Priser:</i>	Støtteabonnement kr. 350,-/år Løssalg kr. 35,-/stk.	<i>Org.nr.:</i>	990 106 118
		<i>Bankkonto:</i>	1895. 26. 50935 Sparebanken Hedmark

22.11.1995. Dette prosjektet heter nå "Tronfjell Fredsuniversitet - Et humanuniversitet for universell harmoni" og ble utgitt av Stiftelsen i 2003 (revidert utgave i 2006) som et større illustrert hefte i farger med undertittelen "Detaljert prosjektbeskrivelse". Flere kopier av denne, både på engelsk og norsk, er tidligere sendt kommunens ordfører, rådmann og planlegger, og det er altså dette som er Stiftelsens konkrete prosjekt som Alvdal kommune skal forholde seg til og, som kommuneplanen må tilrettelegge for. Det refereres hermed til denne publikasjonen.

Det vedlagte utsnitt av 'Kart Nord-Østerdal' datert 27. april 2008 viser det arealet som Stiftelsen ønsker som tomteområde på Flattron. Det er stort sett begrenset av Tronfjellveien, kote 1285, kommunegrensen og kote 1320. Området er på vel 300 mål. I nord tar området tak i Grøtåa, som er en mulig vannkilde. I sør nær veien tenkes avsatt et areal til parkering, mens selve bygningsanlegget tenkes plassert midt på området slik som vist på Stiftelsens forprosjekt av 2003 (side 18), nevnt ovenfor.

Stiftelsen ønsker ikke andre bygningsanlegg på Flattron, bortsett fra Tron Hangliderklubb's eventuelle små ramper. Når tomten er valgt såpass stor, er det dels uttrykk for dette og dels et uttrykk for usikkerhet omkring den nøyaktige lokaliseringen av bygningsanlegget på grunn av manglende kjennskap til de detaljerte grunnforholdene. Dersom det f.eks. skulle vise seg at det er permafrost på byggetomten, kan man bli nødt til å finne en byggetomt uten slike problemer. Det regner man med er mulig innen det valgte området fordi det har stor variasjon. Stiftelsens bygningsanlegg er tenkt ganske konsentrert. Bebygget areal i forprosjektet er 6400 m² og bruttoetasjearealet er 16700 m². Området vil ikke bli synlig avgrenset på noen måte og det vil stort sett fremstå som i dag.

Tronfjellveien

Dersom det ikke hadde vært for eksistensen av Tronfjellveien og de tekniske anleggene på Tron-toppen, ville det neppe vært tenkelig å bygge på Flattron. Området er derfor ikke lenger

uberørt villmark, men det er likevel mulig å oppleve de store kvalitetene i landskapet takket være at de bygde anleggene er små og solitære. Tronfjell Fredsuniversitet vil, på samme måte som fjernsynsmasten og radartårnet, være et lite enkeltobjekt i et meget stort landskap. Det er derfor viktig at Flattron bevarer sin åpne karakter og ikke blir fylt opp av ulike anlegg.

Veien er i sin nåværende stand utmerket egnet til også å betjene Fredsuniversitetet. Den betjener allerede nå en betydelig trafikk til toppen. Dersom veien i den siste krappe og bratte svingen før den når Flattron, blir flyttet en anelse østover og blir gjort noe slakere, vil man komme fri av den snøfonnen som vanligvis legger seg der og dermed få lettere kjøreadkomst utover vinteren.

Gangveier

Stiftelsen ser det som meget viktig at Flattrons generelle karakter, særlig mht. geologi og vegetasjon, i størst mulig grad blir bevart. All gangtrafikk innen Fredsuniversitetets område må derfor reguleres innen strengt definerte ganglinjer. Bygningsanlegget skal fremtre som klart definert liggende i den "uberørte" naturen uten nedtråkkete randområder.

Bygningsanlegget

Bygningsanlegget er formet etter landskapet, og materialene er de tradisjonelt klassiske byggematerialene fra Norges fjell: stein, tre og torv.

Vann, avløp, energi

En liten oppdemming av Grøtåa vil være vannkilde for anlegget. Alternativer er vannforsyning fra Trontoppen, boring eller ledning langs veien til Tronsvangen.

Et eget biologisk renseanlegg på kjellerplan i anlegget vil ta hånd om alt avløpsvann. Alternativt føres en avløpsledning langs veien til Tronsvangen.

Elektrisk kraft tas fra anleggene på Trontoppen. Fredsuniversitetets eget anlegg vil i størst mulig omfang ta i bruk ulike former for lokal, småskala energiproduksjon fra bl.a. solvarmeanlegg og solceller.